

[Bolvig]

Jeg tror, arbejdsministerens konklusion er rigtig. Der er en udtalt vilje til stede til at gøre en indsats, en vilje til at give afkald på særstandpunkter og slagte nogle hellige køer. Der er grund til at sige: lad os så komme i gang. Så må det være arbejdsministerens forpligtelse og ansvar at kanalisere velviljen til nogle konkrete og realistiske forslag.

Jeg tror ikke, arbejdsmarkedsudvalget er det bedste forum til en sådan diskussion på baggrund af alle de forskellige synspunkter, som har været forelagt i denne debat. Med den historiske tradition, der er i socialdemokratiet til nu og da at indbyde til Store Kro-møder eller andet, vil jeg gerne spørge ministeren, om han ikke kunne tage initiativet til at finde en plads uden for denne bygning, hvor ministeren netop kunne kanalisere velviljen, og hvor vi havde tid til at drøfte de forskellige forslag. Det behøver ikke ligefrem være Store Kro-møder; man kunne også finde mindre fornemme steder. Der burde man i virkeligheden være indespærret, indtil der kom hvid røg op af skorstenen, fortællende offentligheden, at nu havde de forskellige politiske partier fundet frem til virkelige løsninger, som kunne nedbringe arbejdsløsheden.

Får vi held med os – og det var da en glæde at konstatere, at ministeren var optimistisk i sin bedømmelse – så må vi alligevel erkende, at der til en vis grad vil være en eksport af ledighed fra Danmark og til et andet land eller andre lande. Arbejdsløsheden er i virkeligheden et internationalt problem. Arbejdsministeren må være den rette til at tage dette problem op i det såkaldte internationale Aukenuvalg, bestående af arbejdsministre fra de lande, vi normalt sammenligner os med. Det, der burde være øverste punkt på dagsordenen, når arbejdsministre fra mange lande mødes, må være en diskussion om muligheden for i hele Vesteuropa, i hele den vestlige verden at foretage en samtidig nedsættelse af arbejdstiden. Det må være den rigtige ting at gøre. Det er det eneste solidarisk rigtige og ansvarlige. Det kan være problemfyldt, hvis vi gør det alene her i Danmark, men hvis alle lande i den vestlige verden gjorde det samtidig, så er det helt klart, at det vil være med til at nedbringe ledigheden, ikke kun i Danmark, men i hele det vesterlandske samfund.

Arne Melchior (CD):

Såvel med arbejdsministeren som med hr. Søren B. Jørgensen har mit parti haft et, synes vi selv, fornuftigt samarbejde om disse problemer igennem en række år, og til de to herrer specielt skal disse par sætninger være viet.

Arbejdsministeren var ked af, at hvis han kom med noget nyt, så var det dårligt, og hvis han kom med noget traditionelt, så var det også dårligt. Han blev anklaget for det hele, den stakkels mand. Jeg synes nu ikke, der var så mange anklager imod arbejdsministeren. Men han havde måske ventet, at vi skulle udbryde i en hel række hurraråb. Når vi ikke gjorde det, var det på baggrund af de forventninger, som statsministerens udtalelser en måneds tid før jul havde skabt. Det må arbejdsministeren forstå, og det forstår han sikkert også.

Der var ikke spor forsøg fra min side, vil jeg gerne forsikre om, på at drive en kile ind mellem arbejdsministerens redegørelse og statsministerens udtalelser, og der var ingen bebrejdelse for, at man ikke levede op til de forventninger, der var skabt, måske ikke engang så meget af statsministeren selv som af den lancering, pressen gav hans udtalelser. Vi hører nemlig ikke til dem, som ønsker en sangvinsk arbejdsminister. Jeg sagde i mit første indlæg i nogle bemærkninger til hr. Bolvig, at jeg mener, man skal være forsigtig med at spænde forventningerne hos befolkningen – og selvfølgelig især hos dem, der er ramt af arbejdsløshed – op til nogle højder, som man så ikke kan leve op til. Hvis man gennemlæser debatten i dag og sammenligner med de to, tre, fire sidste, vi har haft om arbejdsløsheden, tror jeg, man vil finde, at indholdet er stort set det samme. Det er ingen bebrejdelse mod nogen, for jeg tror ikke på de ideer, der ligger på lager rundt omkring. Hvis der er nogen, så sæt dog en helsidesannonce med tre farver i aviserne, så vi i hvert fald er sikre på, at i næste uge ligger der ikke nogen ideer, som ikke er fremsat. Det er en skrækkelig tanke at bilde sig ind, at folk ligger med deres ideer i baglommen, de vil bare ikke ud med dem. Alle mennesker har opdaget, at arbejdsløsheden er et stort problem, og hvis nogen har nogle ideer, som de ikke ryster op med, er det nok, fordi ideen ikke